

РЕШЕНИЕ

№ 1182

гр. София, 12.01.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47 състав, в
публично заседание на 16.12.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Евелина Пеева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **8161** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.1, ал.1 и чл.2б от ЗОДОВ.

Образувано е по искова молба на Р. П. Б. ЕГН [ЕГН] от [населено място],[жк],[жилищен адрес] срещу Комисията за разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на българските граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия за осъждането ѝ на първо място за общо 120 000лв. по 40 000лв., представляващи неимуществени вреди, следствие на отменените като незаконосъобразни решения на комисията –решение №2-800 от 13.12.2017г. /отменено с решение №6354 от 04.11.2021г. по адм.дело №12590/2019г. оставено в сила с решение №7019/12.07.2022г. по адм.дело №421/22г. на ВАС/, решение №2-1463 от 30.10.2018г. /отменено с решение №3132 от 14.03.2024г. по адм.дело №1101/22г. на ВАС с което е отменено решение №7536 от 13.12.2021г. по адм.дело №7898/2020г. на АССГ/ и решение №2-1742 от 07.11.2019г. /обявено за нищожно с решение №19/04.01.2023г. по адм.дело №44/2020г. на АССГ оставено в сила с решение №6914 от 26.06.2023г. по адм.дело №1949/23г. на ВАС/, както и 906лв. /първоначално 800лв./ имуществени вреди, изразяващи се в разноски по делата и 30 000лв. обезщетение за неимуществени вреди, следствие от нарушения на чл.6 §.1 от Европейската Конвенция за правата на човека и основните свободи да се разгледат делата в разумен срок. Претендира се и лихва от влизането в сила на решенията на ВАС за отмяна на актовете на комисията.

В обстоятелствената част на исковата молба се твърди, че посочените решения за принадлежност към ДС са причинили на ищеца вреди, изразяващи се в накърнено име, освобождаване от работа, пречки да си намери нова работа, здравословни проблеми и други от този род, поради което се търси репарирание на вредите в претендирания размер. Касателно имуществените вреди се сочи-

че същите се отнасят за такси и разноски по делата. Допълва се, че производствата предвид и връщането на делата са продължили дълго, което е нарушение на чл.6 §.1 от ЕКЗПЧОС да се разгледа делото в разумен срок и също е довело до увреждане на неимуществената сфера на ищеца.

С отговор на л.78 от ответника се оспорват исковете и се моли да се отхвърлят. Касателно решение №2-1742 от 07.11.2019г., което е обявено за нищожно се прави възражение за погасяване по давност предвид началния момент на срока съгласно ТР №3/22.04.2005г. по т.д. №3/2004г. на ВКС, която е изтекла на 07.11.2024г.. За останалите искове се твърди, че не са доказани по размер вредите. Няма данни, че лицето е освободено като съдебен заседател във връзка с посочените решения. Подчертава се, че няма и данни за пряка причинна връзка със влошеното здравословно състояние на ищеца, следствие от решенията. По отношение на търсените имуществени вреди е посочено, че не са ясни какво касаят.

Касателно имуществените вреди – с протоколно определение съдът в с.з. на 21.10.2025г. на л.105-е указал на ищеца в 7-дневен срок да посочи сумата от 800лв. как е формирана, както не е допуснал увеличение на исквата претенция за тези вреди на 1126лв., тъй като не е било ясно какви разходни пера се включват.

С молба-уточнение на л.109 от 27.10.2025г. ищецът е посочил, че тези имуществени вреди са общо 906лв. и включват:

-20лв. за призоваване на свидетел по адм.дело №7898/20г. на АССГ

-70лв.д.такса за касационна жалба по адм.дело №7898/20г. АССГ

-10лв. такса за обжалване на решение №2-1742/2019г.

-10лв. такса за обжалване на решение №2-1463/2018г.

-такси по адм.дело №12590/2019г. на АССГ-12лв., за удостоверение 5лв.и 6лв., както и 5лв.такса по адм.дело №219/2017г. АССГ.

-82лв. по адм.дело №12590/2019г. на АССГ.

-16,20лв. по адм.дело №44/2020г. на АССГ.

-20лв.по адм.д.№12258/2018г. на АССГ за призоваване на свидетел

-300лв.за СТЕ по адм.дело №12258/2018г.

-200лв.за СГЕ по адм.дело 219/2017г. на АССГ.

-50лв.за призоваване на 2 свидетели по адв.дело №219/2017г. на АССГ.

-100лв. за заплащане за СГЕ по адм.дело 219/2017г. на АССГ.

Ответникът с последваща молба от 04.11.2025г. изразява становище на л.141 за неоснователност на претенцията, тъй като касае разноски по дела, а видно от съдебните решения – разноски не са искани и не са присъждани- така по адм.дело №12590/2019г.; Също по адм.дело №12258/2018г. на АССГ, с решението на ВАС – има произнасяне, че разноски не се дължат, защото не са искани. Също по адм.дело №219/2017г. не са присъдени разноски, защото не са поискани. По адм.д. №44/20г. искането за разноски не е уважено, а претенцията от 16,20лв. касае такса за препис.

С определение №36428 от 05.11.2025г. на л.143 е приета конкретизацията за размера на имуществените вреди от първоначално заявления 800лв. на 906лв.

В съдебно заседание искът се поддържа лично от ищеца и от адв.В.. Представят се и писмени бележки. За неимуществените вреди се прави позоваване на показанията на св.Ж. Т., според която ищецът се е затворил и е станал по-сприхав. Срамувал се е и е страдал, има е проблеми със започването на нова работа, имал е и здравословни проблеми. Относно продължителността на делата има позоваване на решение на ЕСПЧ от 16.12.1997г. т.64-5 по дело Камензид срещу Швейцария/ вкл. и че същите са продължили повече от 6 години, което е нарушена чл.6 §.1 от ЕКПЧОС. Претендира се и адвокатско възнаграждение по чл.38, ал.2 от ЗА за един адвокат.

Ответната Комисията за разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на българските граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия –КРДОПБГДСРСБНА, чрез юрк.М. в съдебно заседание, оспорва исковете и моли като неоснователни да се отхвърлят. Представя писмени бележки. Съгласно същите не са налице обстоятелства за уважаване на претенциите нито за имуществените, нито за неимуществените вреди. Поддържат се писмените отговори –че имущественият иск е неоснователен, защото се касае за разноски по дела, а там не са искани такива, или не са присъждани. Подчертава се, че не е доказано влошаване на здравословното състояние и причинна връзка. За иска по чл.2б от ЗОДОВ се сочи, че комисията не може да е ответник както и се прави за първи път възражение за неподсъдност на делото пред АССГ.

Представителят на СГП изразява становище за основателност на исковете, но по размер представя по преценка на съда.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. ГРАД КАТО СЪОБРАЗИ СТАНОВИЩАТА НА СТРАНИТЕ, АМЕРИ ЗА УСТАНОВЕНО СЛЕДНОТО:

По иска по чл.1, ал.1 от ЗОДОВ.

От фактическа страна не е спорно, че ответникът е постановил 3 решения за обявяване на принадлежност на ищеца към ДС:

1. решение №2-800 от 13.12.2017г., което е отменено с решение №6354 от 04.11.2021г. по адм.дело №12590/2019г. оставено в сила с решение №7019/12.07.2022г. по адм.дело №421/22г. на ВАС/,

2. решение №2-1463 от 30.10.2018г., което е отменено с решение №3132 от 14.03.2024г. по адм.дело №1101/22г. на ВАС, с което е отменено решение №7536 от 13.12.2021г. по адм.дело №7898/2020г. на АССГ/

3. решение №2-1742 от 07.11.2019г., което е обявено за нищожно с решение №19/04.01.2023г. по адм.дело №44/2020г. на АССГ оставено в сила с решение №6914 от 26.06.2023г. по адм.дело №1949/23г. на ВАС/.

По делото е разпитана свидетелката Ж. Ъ. /протокол на л.106/, чиито показания съдът кредитира, въпреки че лицето живее на фактически начала с ищеца. Показанията на свидетелката са непосредствени в една част и последователни. Видно от същите е имало публикация в медиите за решенията на ответника и за това, че Б. е бил обявен за сътрудник на ДС. Чувствал се е подтиснат, притеснен, ядосвал се е, затворил се е в себе си. Развил е чувство на страх. Опитвал се е да си намери работа – към инспектората при СО, към МП, но не е можел. Убеден е бил, че решенията са причина за това вкл. и защото вече не е бил съдебен заседател. Бил е в УС на съдебните заседатели, но е трябвало да се оттегли, защото са му задавали въпроси във връзка с решенията. От решенията е пострадало и здравето му, което преди е било безукорно. Започнал е да вдига кръвно, развил е глаукома.

За здравословното състояние са представени медицински документи –прегледи от невролог и от кардиолог основно, обсъдени и в определение №36428 от 05.11.2025г. на л.143, с което е отхвърлено повторното искане за назначаване на съдебно–психиатрична експертиза.

Следователно от правна страна по 3-те претенции за неимуществени вреди от по 40 000лв. от всяко едно решение –съдът намира, че е налице първия елемент –отменени като незаконосъобразни ИАА. Налице са и вреди- има показания за изпитани негативни емоции от ищеца. Тези показания съдът ги кредитира, защото лицето е живееело с ищеца и непосредствено е възприемало състоянието му. Отделно е нормално при подобни решения, обявени на страницата на ответника, лицето да изпитва емоции от негативния спектър. Същите, както се подчерта, се установиха категорично от показанията на свидетелката. Ищецът е бил нервен, избухлив,

затворил се е в себе си. Съдът не кредитира показанията за споделено от ищеца, че причина да не си намери работа –са посочените решения. Няма никъде първо данни, че е кандидатствало за съответната длъжност и на второ място основание да не бъде допуснат вкл. по изложената причина. Съдът и да кредитира показанията на свидетелката, че лицето не е било търсено като съдебен заседател по изложената причина по принцип, както и това, че се е оттеглил от Управителния съвет на съдебните заседатели, следва да подчертае, че трябва да има доказателства. Ако ищецът е бил в УС на конкретната гилдия и се е оттеглил –трябва да има писмени данни. Правят се само твърдения, не е ясно кога е бил и кога се е оттеглил, за да се прецени времето. За здравословното състояние – влошено психическо – няма данни, няма АЛ, няма прегледи. Също за глаукомата. Има прегледи от кардиолог и невролог, но не се наблюдава конкретна честота във връзка с решенията. Доказването в тази връзка не е абсолютно. Няма установена пряка и непосредствена връзка. Следователно за доказаните негативни преживявания и състояния за времето на посочените решения до тяхната окончателна отмяна – съдът намира, че вредите от незаконосъобразните 2 решения –решение №2-800 от 13.12.2017г. /отменено с решение №6354 от 04.11.2021г. по адм.дело №12590/2019г. оставено в сила с решение №7019/12.07.2022г. по адм.дело №421/22г. на ВАС/ и решение №2-1463 от 30.10.2018г. /отменено с решение №3132 от 14.03.2024г. по адм.дело №1101/22г. на ВАС с което е отменено решение №7536 от 13.12.2021г. по адм.дело №7898/2020г. на АССГ/ са доказани по 7 000лв. /3579,04евро/ или до пълната претенция от 40 000лв. т.е. за остатъка от 33 000лв./16 872,62евро/ следва да се отхвърлят. Причината да не се уважат в по-голям размер е и обстоятелството, че са търпени съвместно т.е. няма как да се дефинират от всяко решение за общия им период.

За имуществените вреди от 906лв. – същите трябва да се отхвърлят. Касае се за разноски по дела и има друг ред за претендирането им, който опосредява настоящата претенция. Не е предмет на настоящето дело да се анализира искани ли са по тези конкретни дела. В действителност – има данни, че са направени. Някои от първоинстанционните дела първоначално са завършили с отхвърлителни решения и връщането на делата за ново разглеждане, но възможност –чл.226, ал.3 от АПК, че и в този случай, ако са поискани при второто разглеждане съдът следва да се произнесе по разноските. Ето защо тази претенция доколкото причинната връзка е елемент от ФС – е неоснователна, а не недопустима.

Търси се и лихвата, считано от решенията на ВАС и в тази връзка за решение №2-800 от 13.12.2017г. - съдът съобрази, че същото е отменено с решение №6354 от 04.11.2021г. по адм.дело №12590/2019г. оставено в сила с решение №7019/12.07.2022г. по адм.дело №421/22г. на ВАС т.е. лихвата следва да бъде от 12.07.22г., за решение №2-1463 от 30.10.2018г. -отменено с решение №3132 от 14.03.2024г. по адм.дело №1101/22г. на ВАС - лихва следва да бъде от 14.03.2024г.

По възражението на ответника – за погасеност по давност на претенцията за вреди от нищожност на решение №2-1742 от 07.11.2019г. във връзка с тълкувателно решение №3/2005г. по дело №3/2004г. на ВКС- СЪДЪТ я споделя. Видно от същото при прогласяване на нищожност на ИАА – т.4 началният момент за погасителната давност при искове за търсене на обезщетение, когато актът е незаконосъобразен е от отмяната, а при нищожни актове от издаването им. Следователно обосновано е възражението, че давността е изтекла на 07.11.2024г., след като искът е от 06.08.2025г. при издаден ИАА на 07.11.2019г.. Съдът би присъдил същата сума, както и при горепосочените 2 искиви претенции, но с оглед направеното възражение искът трябва да се отхвърли.

По иска по чл.26 от ЗОДОВ.

Правилно е възражението на ответника, че искът не следва да се разглежда от АССГ, както и че ответник не е комисията, което последно обстоятелство е по съществото на спора. Първият факт

обаче е основание за прекратяване на делото и оставяне на исковата претенция без разглеждане. Видно от чл.26 ал.2 от ЗОДОВ исковете по ал.1 т.е. за вреди следствие от нарушаване на правото делото да се разгледа в разумен срок – се разгледат по реда на ГПК. Отделно тази искова претенция в размер на 30 000лв. касае три отделни производства пред няколко състава на АССГ и на ВАС, но доколкото е заявена сумата от 30 000лв.-следва да се изпрати делото на СГС на основание чл.135, ал.2 от АПК вр. с чл.104 т.4 от ГПК. Ищецът би следвало да съобрази, че по тези дела ответници са АССГ и/или ВАС и да коригира сумата съобразно всяко едно производство вкл. и да изложи съображения за забавяне по всяко едно производство.

С исковата молба се претендира и присъждането на адв.възнаграждение по чл.38, ал.2 от ЗА. Съдът като съобрази липсата на фактическа и правна сложност по делото, както и че маркираните параметри като минимални адвокатски възнаграждение по Наредба 1/2004г. съгласно решение от 25.01.2024г. по дело С-438/22г. на СЕС -не са задължителни – определя адв.възнаграждение от по 300лв. за всяка от двете искиви претенции в уважената ѝ част т.е. общо 306,77 евро- 600лв. за един адвокат, в случая адв.В..

По претенцията на ответника за юрк.възнаграждение – предвид изхода от четвъртия иск, както и отхвърлянето на 2 от исковете и отхвърлителната част по останалите искове – съдът намира, че по ЗПП вр. НИПП следва да определи юрк.възнаграждение от 200лв.

ВОДИМ СЪДЪТ

РЕШИ:

По искова молба на Р. П. Б. ЕГН [ЕГН] от [населено място],[жк],[жилищен адрес]

ОСЪЖДА Комисията за разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на българските граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия да заплати на ищеца неимуществени вреди от 7000лв.- или 3579,04 евро, ведно с лихвата от 12.07.2022г., следствие от незаконосъобразното решение №2-800 от 13.12.2017г. **КАТО** до пълния размер на иска т.е. за разликата от 33 000лв.-или 16 872.63евро - **ОТХВЪРЛЯ** иска като недоказан.

ОСЪЖДА Комисията за разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на българските граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия да му заплати неимуществени вреди от 7000лв. –или 3579,04евро, ведно с лихвата от 14.03.2024г., следствие от незаконосъобразното решение №2-1463 от 30.10.2018г. **КАТО** до пълния размер на иска т.е. за разликата от 33 000лв. или 16 872.63евро - **ОТХВЪРЛЯ** иска като недоказан.

ОТХВЪРЛЯ като неоснователен и погасен по давност иска за 40 000лв. /20 451,68евро/ -неимуществени вреди, следствие от нищожното решение №2-1742 от 07.11.2019г. на ответника.

ОТХВЪРЛЯ като недоказан и неоснователен иска за 906лв. или 463,23евро, представляващи следните имуществени вреди във връзка с решенията: -20лв. за призоваване на свидетел по адм.дело №7898/20г. на АССГ; -70лв.д.такса за касационна жалба по адм.дело №7898/20г. АССГ; -10лв. такса за обжалване на решение №2-1742/2019г.;-10лв. такса за обжалване на решение №2-1463/2018г.;-такси по адм.дело №12590/2019г. на АССГ-12лв., за удостоверение 5лв.и 6лв., както и 5лв.такса по адм.дело №219/2017г. АССГ.;-82лв. по адм.дело №12590/2019г. на АССГ.;-16,20лв. по адм.дело №44/2020г. на АССГ.;-20лв.по адм.д.№12258/2018г. на АССГ за призоваване на свидетел.;-300лв.за СТЕ по адм.дело №12258/2018г.;-200лв.за СТЕ по адм.дело 219/2017г. на АССГ. -50лв.за призоваване на 2 свидетели по адв.дело №219/2017г. на АССГ.-100лв. за доплащане за СТЕ по адм.дело 219/2017г. на АССГ.

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ като недопустима исковата претенция по чл.26 от ЗОДОВ за 30 000лв. или 15 338,76евро неимуществени вреди от нарушение на чл.6 §.1 от ЕКЗПЧОС на Р. П. Б.

срещу Комисията за разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на българските граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия. и ПРЕКРАТЯВА производството по делото пред настоящия съд в тази част и ИЗПРАЩА по подсъдност на СГС.

ОСЪЖДА ищеца за заплати на ответника юрк.възнаграждение от 102,26евро /равностойността на 200лв./

ОСЪЖДА ответника да заплати на адв.Г. В. от САК [населено място], площад П. №3, офис 3, сумата от 306,77 евро /600лв./ адвокатско възнаграждение.

Решението в частта му по съществото на споровете- може да се обжалва с касационна жалба в 14-дневен срок чрез АССГ пред ВАС от съобщаването му. Преписи на страните.

Решението в частта за оставяне без разглеждане, прекратяване и изпращане по подсъдност – не подлежи на обжалване.

Съдия: